

עדכוני פסיקה יוני 2025

סדר דין פלילי

1. בקשה לחזרה מהודיה:

- **עפ"ת 24-12-67439 עבד אלמונעם אגבאריה נ' מדינת ישראל**
בפסיקה נקבעו שלוש עילות מרכזיות שעל בית המשפט לבחון לצורך בקשה לחזרה מהודיה: פגם ברצון החופשי; כשל בייצוג המשפטי; ורצון כן בחשיפת האמת העובדתית. כמו כן, נקבע בפסיקה, שיש לבחון את המניע שעל פיו תוכרע בקשתו של נאשם לחזור בו מהודאתו, לאמור, מה פשר בקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו. טענותיו של המערער כי לא הודה בעובדות כתב האישום סותרות חזיתית את הרשום בפרוטוקול הדיון. לא הוכח כי רצונו החופשי נפגע או כי היה כשל בייצוג, או כי מדובר ברצון להוכיח את חפותו. כל טרוניות של המערער היא על חומרת העונש שנגזר עליו. בנסיבות אלה לא מתקיים "טעם מיוחד" המצדיק התרת חזרה מהודיה, ויש לראות את כל העובדות בהן הודה המערער במשפטו, כמכוחות כלפיו, כפי שקובעת הוראת סעיף 154 לחסד"פ. מעבר לכך, גם על פי חומר הראיות והסרטון שאת תכניו מאשר המערער, אחראי המערער לקרות התאונה ולתוצאותיה. גם אם חצה הולך הרגל באדום, בנסיבות העניין, בהינתן תנאי הדרך, בהם מעבר החציה, רוחב הכביש, התאורה הטובה, שדה הראיה הרחב, נוכח חובת הצפיות, יכול וצריך היה המערער להבחין בהולך הרגל ולהימנע מפגיעה בו. אף מצד העונש שהוטל על המערער לא כי קיים חשש לעיוות דין.

2. הגשת כתב אישום ודוקטרינת "הבטלות היחסית":

- **ת"פ 24-02-39738 מדינת ישראל נ' פלוני**
הגישה המקובלת היא כי כתב אישום שהוגש בלא הסכמת הגורם הנדרש בדין אינו בטל כלא היה, וניתן להפעיל לגביו את דוקטרינת ה"בטלות היחסית", אשר בין היתר מאפשרת להותירו על מכונו אם הפגם תוקן בדיעבד. בעניין זה יש לשקול את מידת הפגיעה בתכלית המהותית שאותה נועדה ההסכמה להגשים ואת האינטרס הציבורי בהקפדה על שמירת הוראות הדין בידי גורמי התביעה, אל מול האינטרס הציבורי בביורור האשמה לגופה. במקרה שכאן, מוטב היה לו שאלת העמדתו לדין של נאשם 2 הייתה נבחנת על ידי הגורם המוסמך מראש ומוטב אם הפגם היה מתגלה על ידי גורמי התביעה עצמם. עם זאת, בשים לב לכך שבדיעבד ניתנה הסכמה, לשלב שבו היא ניתנה, ולמכלול הנסיבות, יש להותיר את האישום על מכונו.

3. חובת יידוע חשוד ועריכת שימוע לפני הגשת כתב אישום:

- **תפ"כ 24-11-47291 מדינת ישראל נ' לאוניד פורטנוי**
מחובתה של המאשימה ליידע חשוד ולערוך לו שימוע לפני הגשת כתב אישום. בענייננו נערך לנאשם שימוע אך הוא לא השלים את הליך השימוע מרצונו, לכן אין לו להלין על כך שהליך השימוע לא הושלם במלואו.

4. חומר חקירה בהליך הפלילי:

- **ע"ח 24-12-57871 יגאל רמב"ם נ' מדינת ישראל**
יש לראות במסמך המלצה לסגירת התיק נגד חלק מהמעורבים בפרשה והעמדה לדין של הנאשם בלבד – כמסמך משפטי פנימי, שאיננו מהווה "חומר חקירה" אותו מחויבת המאשימה להעביר להגנה. מסמך משפטי לגבי נימוקי ההחלטה להעמיד לדין את הנאשם בלבד לעומת חשודים אחרים, יכול להימצא, עקרונית, רלוונטי להגנת הנאשם, אך יש הצדקה להעבירו להגנה רק במקרים חריגים, כאשר ההחלטה חיונית לצורך הדיון משפטי.